

V Praze dne 3.3.2017

Stanovisko k balíčku oběhového hospodářství

České průmyslové sdružení pro obaly a životní prostředí vnímá nové řešení právní úpravy souboru směrnic oběhového hospodářství jako významný krok pro zavedení a sjednocení pravidel a postupů v rámci odpadového hospodářství členských států EU.

Naše stanovisko se týká návrhů směrnic pod čísly dokumentace komise: COM(2015)596 final, kterou se mění směrnice 94/62/ES o obalech a obalových odpadech (PPWD); COM(2015) 595 final, kterou se mění směrnice 2008/98/ES o odpadech (WFD).

Za hlavní cíl považujeme zjednodušení předpisů a požadavek na rovný a jednotný přístup. V rámci předchozích stanovisek jsme vždy upozorňovali na nutnost jednoznačného řešení harmonizace výpočtu a sjednocení podmínek a metodik pro všechny členské státy EU. Poukazujeme nadále na nepřijatelnost diferencovaného přístupu k členským státům (derogace povinností) a předpokládáme zachování volného trhu a pohybu zboží.

Rámcovou pozici vlády ČR k balíčku oběhového hospodářství ze dne 18.ledna 2016 považujeme za vyváženou a zásadní pro další postup v přípravě navrhovaných směrnic.

S ohledem na další projednávání rámcové směrnice o odpadech a směrnice o obalech a obalových odpadech požadujeme :

1. Zachování vnitřního volného trhu a pohybu zboží EU jako jediný právní základ (článek 114 Smlouvy o fungování EU) pro směrnici PPWD s cílem chránit volný oběh obalů a baleného zboží.
2. Odstranění diferencovaného přístupu k členským zemím – derogace.
3. Zajistit rozšířenou nikoliv nekonečnou odpovědnost výrobce – pro nakládání s obalovými odpady.
4. V případě stanovení kvantitativních cílů pro opětovně použitelné obaly stanovit jednoznačnou harmonizovanou metodiku výpočtu s jednoznačnými definicemi a údaji.
5. Stanovit recyklační cíle, které jsou reálné a dosažitelné, včetně jasných a harmonizovaných definic a metody výpočtu pro recyklaci.
6. Požadujeme sloučení recyklačních cílů pro kovy a hliník do jedné komodity a vrátit navržené recyklační cíle z hodnot ENVI do hodnot předložených komisí.
7. Vrátit pozici měřicího bodu recyklace na vstup materiálu do recyklace a nikoliv až v průběhu nebo na konci recyklace.

K jednotlivým bodům:

1. Zachování vnitřního volného trhu a pohybu zboží EU jako jediný právní základ (článek 114 Smlouvy o fungování EU) pro směrnici PPWD s cílem chránit volný oběh obalů a baleného zboží.

Obsah této směrnice se zásadně liší od běžných odpadových směrnic svým rozsahem a funkcí, kdy zohledňuje životní cyklus v oblasti obalů a nakládání s obalovými odpady. Směrnice tak zajišťuje již řadu let dvojí funkci. Řeší pozitivně vnitřní trh s obaly a zároveň ochranu životního prostředí. Zajišťuje tak podnikům jistotu směřování investic a zavádění inovací. Proto je důležité zajistit zachování vnitřního trhu pro volný oběh obalů a baleného zboží ve všech konkrétních opatřeních navrhané nové směrnice.

2. Odstranění diferencovaného přístupu k členským zemím – derogace.

Původní návrh komise v čl. 11 e) odst. 3 a 4 – nepovažujeme za přijatelné nadále vytvářet nerovný přístup k vybraným členským státům s odkladem lhůt plnění o 5 let. V praxi to znamená, že členské státy doposud neplnící směrnice budou nedůvodně zvýhodněny. Zároveň se domníváme, že úprava podmínek v textech z výstupů ENVI není řešením. Řešení vytvořením dvourychlostního modelu v přístupu k plnění podmínek členskými zeměmi je nadále zachování jinou formou nerovného přístupu.

3. Zajistit rozšířenou nikoliv nekonečnou odpovědnost výrobce – pro nakládání s obalovými odpady.

Rozšířenou zodpovědnost výrobce (EPR) vnímáme pozitivně a v souladu s dalšími návrhy ENVI za účelem větší transparentnosti, která však nesmí být v plné výši přenesená pouze na výrobce. Doporučujeme proto vyjasnění definice a cíle rozšířené odpovědnosti výrobce včetně toho, aby náklady výrobce byly úměrné k jeho povinnostem a zodpovědnosti na vnitrostátní úrovni.

4. V případě stanovení kvantitativních cílů pro opětovně použitelné obaly stanovit jednoznačnou harmonizovanou metodiku výpočtu s jednoznačnými definicemi a údaji.

Původní návrh komise obsahuje rozpor stanovením kombinovaného cíle recyklace/opětovné použití, protože tak popírá vlastní formulaci cílů směrnice 94 s obecně přijímaným principem hierarchie nakládání s odpady. Zcela tak rezignuje na rozlišení opětovného použití jako vyšší formy nakládání s odpady od recyklace.

Návrhy ENVI výboru sice upravují tuto část od § 5 až 6a s tím že dosažení recyklačních cílů je nově navrženo bez opětovného použití, ale bohužel zároveň s dalším zvýšením recyklačních cílů proti návrhům komise bez odborného zdůvodnění.

Požadujeme, aby zůstala zachována stávající úprava definice pro opětovné použití a nebyla spojována s recyklací. Požadujeme vytvoření harmonizované metodiky výpočtu pro opětovné použitelné obaly s jednoznačnými definicemi co je: opětovné použití , příprava k opětovnému použití a recyklace.

5. – 7.

Zásadním pro nás je spolehlivé měření a podávání přesným zpráv pro zajištění transparentnosti a především srovnatelnosti údajů vykazovaných v rámci celé EU. Proto je pro nás velmi důležité sjednocení výkladu definic a pojmů, sjednocení statistik a vykazování dat.

Rozšiřování tříděných komodit nad rámec sklo, papír, plasty a kovy považujeme za neúčelné a nezohledňující potřeby a složení obalového odpadu jednotlivých zemí.

Za problematické nadále považujeme stanovení měřicího bodu pro recyklaci obalů a metodu výpočtu. Současné návrhy nereflktují systémy, které dokáží vytrdit z komunálního odpadu v rámci plastů výrazně širší sortiment než pouhý nápojový PET. Pro takové modely systémů třídění by naopak měřicí bod musel být na začátku třídící linky a tedy ponechána stávající právní úprava.

Bohužel ani výsledek návrhu ENVI výboru v otázkách měřicího bodu a metodiky výpočtu nereflktuje výše uváděné oprávněné požadavky. Nedává tak šanci zavedenému systému třídění a recyklace v ČR.

Ve věci vykazování recyklovaného odpadu nadále upozorňujeme, že pro systém třídění, který je závislý na aktivitách třetích osob – občanů, kdy je snahou dosažení maximálního vytrdění jednotlivých složek využitelného odpadu, není možné stanovit měření až v procesu finální recyklace, ale při vstupu materiálu do recyklace. Měření v procesu finální recyklace považujeme za nevhodné, protože může fungovat pouze pro úzce specializovaný a vybraný sortiment z jednotlivých tříděných komodit, což ve svém důsledku není pozitivní přístup, nýbrž postup omezující použití alternativních či investičně nenáročných technologií. Tím jsou poškozeny malé a střední podniky a také se tím omezuje očekávaný nárůst zaměstnanosti.

Věříme, že při přípravě nových směrnic EU budou vyslyšeny naše připomínky a návrhy v zájmu funkčního a reálného systému nakládání s odpady a obalovými odpady.

Se srdečným pozdravem

Mgr. Hana Zmítková v.r.

předsedkyně CICPEN